Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani (jud. I. Pruteanu)
Dosarul nr. 3r-289/25 (2-25003507-02-3r-19052025)

D E C I Z I E

20 octombrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de către Moldovanu Petru, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 aprilie 2025, adoptată în cauza în ordine de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de către Moldovanu Petru împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la anularea actului administrativ,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La 13 ianuarie 2025 Moldovanu Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin decizia Agenției Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, din 6 martie 2024, dosar nr. *****, s-a decis de către Registratorul de stat al gospodăriilor țărănești:

1. A admite cererea privind radierea gospodăriei țărănești;
2. A radia din Registrul de stat al gospodăriilor țărănești (de fermier) GȚ „Moldovanu Petru *****” (de fermier),*****.
3. Prezenta decizie este întocmită în două exemplare, care au aceeași valoarea juridică, dintre care un exemplar se păstrează la IP Agenția Servicii Publice, în dosarul de evidență al gospodăriei țărănești (de fermier), iar celălalt se eliberează solicitantului.
4. Prezenta decizie poate fi contestată prin înaintarea unei acțiuni în contencios administrativ la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, pe adresa mun. Chișinău, str. Kiev, 3, în termen de 30 de zile de la data comunicării sau notificării acesteia.

Reclamantul a comunicat că, la 23 octombrie 2024 a fost întocmit actul

de inspectare nr. 257 de către reprezentantul AIPA de pe lângă Ministerul Agriculturii. Obiect al inspectării a fost verificarea investițiilor acordate post achitare cu inspectarea la fața locului a GȚ „Moldovanu Petru *****” din r. Sîngerei,*****.

Ca urmare a inspectării respective, reclamantul a fost informat despre faptul că GȚ „Moldovanu Petru *****” din r. Sîngerei,*****, urma timp de 5 ani din momentul când a fost selectată cererea drept eligibilă, să folosească sprijinul financiar conform destinației, iar entitatea să rămână funcțională.

Reclamantul a declarat că, la 15 noiembrie 2024 în cadrul Agenției Servicii Publice a luat cunoștință de dosarul nr.478 din 14 februarie 2018 a GȚ „Moldovan Petru *****”.

Astfel, din dosarul respectiv rezultă că GȚ „Moldovanu Petru *****” a fost înregistrată la 14 februarie 2018, la 12 februarie 2024 i-a fost atribuit IDNO *****, iar la 06 martie 2024, a fost depusă de către reclamant cerere privind radierea GȚ „Moldovanu Petru *****”, din r. Sîngerei*****.

La 23 noiembrie 2024 a fost expediată în adresa Agenției Servicii Publice, Departamentul Înregistrare și licențiere a unităților de drept, o cerere prealabilă prin care a fost solicitată anularea deciziei de radiere din 6 martie 2025 a GȚ „Moldovanu Petru *****”, cu restabilirea în Registrul de evidență a persoanelor juridice a acestei gospodării.

La 13 decembrie 2024, prin scrisoarea nr. 01/M-939/24 din 09 decembrie 2024, Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept a informat că, potrivit art. 14 alin. (3) din Legea nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, decizia de înregistrare poate fi contestată în instanță de judecată și poate fi anulată numai de instanța de judecată.

Reclamantul nu este de acord cu acțiunile și răspunsul oferit de către Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, deoarece reprezintă o interpretare greșită a normelor de drept invocate și nemotivat în raport cu normele Codului administrativ.

În cele din urmă, reclamantul a solicitat:

- anularea deciziei Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, din 6 martie 2024;

- anularea răspunsului nr. 01/M-939/24 din 9 decembrie 2024 emis de Agenției Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept;

- obligarea Agenției Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, de a restabili în Registrul de evidență a persoanelor juridice GȚ „Moldovanu Petru *****”,*****, înscrisă în Registrul de stat al gospodăriilor țărănești, parte integrantă a Registrului de stat a unităților de drept;

- încasarea de la Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept în beneficiul lui Moldovanu Petru a cheltuielilor de judecată.

La 17 februarie 2025, reprezentanta Agenției Servicii Publice, Daniela Cojocaru, prin referința depusă a înaintat un demers de inadmisibilitate a cererii de chemare în judecată, în temeiul art. 207 alin. (2) lit e) și d) din Codul administrativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 aprilie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Moldovanu Petru împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la anularea actului administrativ.

Solicitarea recurentului:

La 2 mai 2025 Moldovanu Petru a declarat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 aprilie 2025, solicitând admiterea recursului și anularea încheierii primei instanţe.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurentul că, la 23.10.2024, reprezentantul AIPA a efectuat inspectarea la faţa locului a GȚ „Moldovanu Petru *****”, întocmind actul nr. 257, prin care reclamantul a fost informat că beneficiarul subvenţiilor era obligat să utilizeze sprijinul financiar conform destinaţiei şi să menţină funcţională gospodăria agricolă timp de 5 ani de la declararea eligibilităţii cererii. Recurentul a aflat cu această ocazie că GȚ „Moldovanu Petru *****”, trebuia să rămână activă pe întreaga durată a perioadei de monitorizare.

Ulterior, la 15.11.2024, recurentul a consultat la Agenția Servicii Publice dosarul nr. 478 din 14.02.2018, din care a rezultat că GȚ „Moldovanu Petru *****” fusese înregistrată la 14.02.2024 şi radiată la 06.03.2024, fără ca la momentul depunerii cererii de radiere să fie cunoscut faptul că entitatea se afla sub monitorizarea AIPA şi era beneficiară de subvenţii acordate între anii 2019 - 2022, în valoare totală de 145.517 lei. În aceste condiţii, SFS ar fi trebuit să indice în extras impedimentul la radiere şi existenţa obligaţiilor aferente păstrării subvenţiilor.

La 23.11.2024, recurentul a transmis ASP o cerere prealabilă prin care a solicitat, anularea deciziei de radiere din 06.03.2024 şi restabilirea GȚ „Moldovanu Petru *****”, în Registrul persoanelor juridice.

Prin scrisoarea din 09.12.2024, comunicată la 13.12.2024, ASP a informat reclamantul că, potrivit art. 14 alin. (3) din Legea nr. 220/2007, anularea unei decizii de înregistrare sau radiere poate fi solicitată exclusiv pe calea unei acţiuni în instanţa de judecată.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii

judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

În prezentul caz Colegiul civil a reținut că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 16 aprilie 2025 a fost atacată de recurent la data de 2 mai 2025. Având în vedere dispozițiile legale incidente și raportându-le la circumstanțele cauzei, Colegiul civil a constatat că recursul declarat de Moldovanu Petru a fost depus în termenul legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, *examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, *încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.*

Astfel, actele cauzei atestă că, la 4 martie 2024 Moldovanu Petru a depus la Agenția Servicii Publice o cerere de radiere din Registrul de stat a GȚ „Moldovanu Petru *****”.

Prin decizia Agenției Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, din 6 martie 2024, dosar nr. *****, s-a decis a admite cererea privind radierea gospodăriei țărănești și de a radia din Registrul de stat al gospodăriilor țărănești (de fermier) GȚ „Moldovanu Petru *****” (de fermier),*****.

Având în vedere că radierea GȚ „M. *****” a fost făcută fără a cunoaște existența obligațiilor legale față de AIPA, iar în opinia lui Moldovanu Pertru radierea a generat consecințe juridice grave, acesta la 23 noiembrie 2024, a expediat în adresa Agenției Servicii Publice, Departamentul Înregistrare și licențiere a unităților de drept, o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei de radiere din 6 martie 2025 a GȚ „Moldovanu Petru *****”, cu restabilirea în Registrul de evidență a persoanelor juridice a acestei gospodării.

La 9 decembrie 2024, Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept a informat, că decizia de înregistrare poate fi contestată în instanță de judecată și poate fi anulată numai de instanța de judecată.

Ca consecință, Moldovanu Petru la 13 ianuarie 2025 a depus prezenta acțiune.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 aprilie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Moldovanu Petru împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la anularea actului administrativ.

Pentru a dispune astfel, judecătorul din prima instanță a reținut că decizia de radiere din 6 martie 2024 a fost comunicată recurentului în aceeași zi, acesta semnând pe decizia că a primit-o, motiv pentru care termenul legal de 30 de zile pentru contestarea actului administrativ a expirat la 5 aprilie 2024.

Acțiunea introdusă la 13 ianuarie 2025 a fost depusă cu mult peste termenul prevăzut de art. 209 Cod administrativ, fără ca reclamantul să solicite repunerea în termen sau să demonstreze existența unor circumstanțe care să justifice întârzierea.

Totodată, judecătorul a reținut că reclamantul nu a demonstrat existența unui drept vătămat în sensul art. 17 Cod administrativ, neindicând în ce mod decizia de radiere i-ar fi afectat drepturile subiective sau interesele legitime.

Judecătorul a observat că radierea GȚ „Moldovanu Petru *****” a fost dispusă chiar la cererea reclamantului, iar acesta nu a prezentat argumente concrete privind eventuale consecințe juridice prejudiciabile produse de actul contestat.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 2 mai 2025, Moldovanu Petru a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Instanţa de recurs apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond şi ca neîntemeiate argumentele recurentului expuse în cererea de recurs din considerentele ce succed.

În esență, recurentul contestă legalitatea și temeinicia deciziei de radiere a GȚ „Moldovanu Petru *****” susținând că aceasta a fost emisă fără verificarea existenței obligațiilor față de AIPA, fără a fi indicat impedimentul de radiere în certificatul SFS, fără ca recurentul să cunoască faptul că gospodăria era beneficiară de subvenții care impuneau menținerea activității timp de 5 ani, fără ca ASP să țină cont de regimul juridic al subvențiilor și de obligațiile aferente acestora.

Potrivit art.207 alin. (1), (4) din Codul administrativ „*instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin. (2) lit. f) – h) nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.*”.

Alin.(2) lit.d) și e) din același articol, stabilește că „*acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17”.*

În temeiul art.209 alin. (1) din Codul administrativ „ *acțiunea în contestare și*

acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător".

În acord cu art. 17 din Codul administrativ *„drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă".*

Potrivit art.14 alin. (3) din Legea nr.220 din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stata persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali *„decizia de înregistrare poate fi contestată în instanţa de judecată şi poate fi anulată numai de instanţa de judecată. Decizia de înregistrare nu poate fi suspendată".*

În primul rând, Colegiul atrage atenția că instanța era obligată, potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, să verifice din oficiu dacă acțiunea introdusă de Moldovanu Petru îndeplinește condițiile legale de admisibilitate.

Colegiul remarcă faptul că decizia contestată a fost emisă și comunicată recurentului la data de 6 martie 2024, aspect confirmat prin recipisa semnată și anexată la dosarul administrativ.

În consecință, în temeiul art. 209 din Codul administrativ, termenul de 30 de zile pentru contestarea actului administrativ începe să curgă din ziua imediat următoare comunicării, respectiv din 7 martie 2024.

Aplicând regulile de calcul prevăzute de art. 112 Cod de procedură civilă, termenul de 30 de zile se împlinea la 5 aprilie 2024. Aceasta reprezenta data limită până la care recurentul era în drept să depună acțiunea în contencios administrativ. Or, acțiunea a fost introdusă în instanță abia la 13 ianuarie 2025, la un interval de aproximativ zece luni după expirarea termenului legal.

Prin urmare, rezultă fără echivoc că recurentul a depus acțiunea cu mult peste termenul de contestare stabilit de lege, iar acest termen este unul de decădere. Nerespectarea lui atrage, în mod automat, inadmisibilitatea acțiunii, instanța fiind degrevată de obligația analizării fondului pretențiilor.

Corespunzător, prima instanță s-a expus și asupra lipsei dreptului vătămat al recurentului, respectiv art. 17 din Codul administrativ instituie o condiție fundamentală pentru exercitarea acțiunii în contencios administrativ „*doar persoana care poate demonstra că un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege i-a fost vătămată printr-un act administrativ individual este titulară a dreptului de a sesiza instanța*". Această condiție nu este una formală, ci reprezintă însăși baza existenței interesului procesual. În absența unei vătămări reale, directe

și personale, acțiunea nu poate fi examinată pe fond.

Aplicând această normă la circumstanțele prezentei cauze, devine evident că recurentul nu poate pretinde existența unui drept vătămat ori decizia contestată privind radierea GȚ „Moldovanu Petru *****” a fost emisă în urma cererii expres formulată de recurent.

Astfel, actul administrativ nu a venit ca o manifestare unilaterală a autorității care ar fi produs o ingerință în sfera drepturilor sale, ci ca o consecință directă a voinței recurentului, care a solicitat radierea gospodăriei.

În aceste condiții, actul administrativ nu poate fi calificat ca fiind vătămător pentru emitentul cererii, deoarece: nu i-a fost impus din oficiu, nu a generat o restrângere a drepturilor sale, nu a produs efecte contrare interesului exprimat de recurent, a realizat exact scopul urmărit de solicitant.

Mai mult, pentru a exista un „drept vătămat” în sensul art. 17, recurentul trebuie să dovedească nu doar existența unei atingeri aduse unui drept, ci și legătura de cauzalitate dintre actul administrativ și prejudiciul pretins.

În cauzl de față, această condiție este imposibil de realizat, întrucât actul contestat nu a creat o situație juridică nouă împotriva voinței sale, ci a consolidat o situație juridică solicitată chiar de recurent.

Prin urmare, în lipsa unei vătămări reale și în condițiile în care decizia Agenției Sericii Publice reprezintă doar executarea unei cereri a recurentului, nu poate fi reținută incidența art. 17 Cod administrativ.

Colegiul, în mod firesc, va concluziona că nu există un drept afectat, iar acțiunea este inadmisibilă din perspectiva lipsei interesului procesual legitim.

Această lipsă a vătămării este, în sine, un motiv autonom de inadmisibilitate, distinct și independent de omisiunea termenului.

Prin urmare, condițiile de admisibilitate nu pot fi percepute ca simple formalități, ci ca elemente esențiale ale ordinii juridice, iar părțile sunt obligate să se conformeze acestora, fără a putea transfera asupra instanței propria lipsă de diligență.

Având în vedere aceste circumstanțe, Colegiul menționează că argumentele recursului nu relevă existența unor erori de drept sau de apreciere a normelor legale care să impună casarea încheierii atacate, motiv pentru care soluția primei instanțe se menține ca fiind legală. Argumentele recursului nu evidențiază nici interpretări eronate ale legii, nici omisiuni relevante de analiză, astfel încât soluția primei instanțe se impune a fi menținută ca fiind legală și întemeiată.

Prin urmare, sub aspect procesual, accesul liber la justiţie se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acţiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept.

În acelaşi context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menţionat că accesul la justiţie poate fi limitat, în special prin instituirea condiţiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (Guérin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).

Concomitent, Completul judiciar remarcă că, prin instituirea exigenţelor de admisibilitate nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituţional statuat de art.20 din Constituția Republicii Moldova – accesul liber la justiție, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 aprilie 2025, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către Moldovanu Petru.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 aprilie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei